

дустрия трае непрѣкъснато отъ най-старитѣ времена. Остатъци отъ златни рудници се виждатъ около село Деспотъ въ Родопитѣ. Злато се измива въ р. Тополница; въ горното и' течение е село Златица. Когато Готитѣ 376 год. нападнали Тракия, работниците на Бессийскитѣ рудници се съединили съ обирающитѣ варвари и показвали на тѣзи пѣтищата и скривалищата на жителитѣ. Помежду многобройнитѣ бронзени старини изъ земята на Бесситѣ нѣкои иматъ голѣмо археологическо значение. Въ една развалена крѣпостъ близо до Батакъ изровили селянитѣ малкитѣ птички отъ бронзъ. Забѣлежителни сѣ тѣи сѣщо и малки бронзенитѣ фигури, които прѣдставляватъ единъ всадникъ и мраморни плочици (често само 15 см. високи и широки) каквито се намиратъ изъ цѣла Тракия, сѣщо съ подобие на единъ всадникъ. Споредъ археологътъ Дюмонъ този cavalier thrace съ надписъ *Kυρίφ θρωί* или *τέχνοϋς Κόττοϋς* прѣдставлява едно баснословно лице или единъ умрѣлъ провъзгласенъ (повишенъ) за герой. Гръцкитѣ и латинскитѣ надписи въ Тракия вредъ съдържаватъ Тракийски имена.

До насъ сѣ дошли не много извѣстия за историята и животътъ на Тракийцитѣ, тѣи щото не е лѣсно да си съставимъ едно пълно прѣдставление за тѣхната народностъ. Причината е тази, че Тракийскитѣ народъ, като билъ раздѣленъ на много взаимно враждебни племена непривличалъ въ земята си гръцки търговци, които да ни оставятъ свѣдѣния за тѣхъ: и тѣ въсползувани отъ вътрѣшното разединение на този народъ завземали най-сгоднитѣ пристанища по брѣговетѣ на Черно и Егейско морета и основали много търговски колонии. Това още повече се улѣснило, когато цѣлата имъ земя завладѣлъ Персийскитѣ кралъ Дарий, слѣдъ походътъ си противъ Скититѣ. Едвамъ около половината на V. вѣкъ прѣди Хр. Тересъ, князътъ на Одризитѣ живущи на истокъ отъ Бесситѣ въ коритото на р. Марица (Hebrus), сполучилъ да съедини подъ властѣта си по-голѣмата частъ отъ вътрѣшна Тракия и една частъ отъ крайбрѣжията. Срѣ-